चन्द्ररथ विपाप्मन् त्वमेव समुद्रवास अजैकपात्सहस्रशीर्ष सहस्रसम्मित महाशीर्ष सहस्रदृक् सहस्रपात् अधोमुख महामुख महापुरुष पुरुषोत्तम सहस्रबाहो सहस्रमूर्त्ते सहस्रास्य सहस्रभुज सहस्राक्ष सहस्रप्रभ सहस्रशस्त्वामाहुर्व्वेदाः ।

विश्वदेव विश्वसम्भव सर्व्वेषामेव देवानां सौभग आदौगतिः विश्वं त्वमाप्ययनं विश्वं त्वामाहुः पुष्पहास परम वरद स्त्वमेव वषट्कार वौषट् ओङ्कारं त्वामेकमाहुरग्र्यं मखभागप्राशिनं ॥ १४११५

शतधार सहस्रधार भूर्द्द भुवर्द्द स्वर्द्द भूर्भुवस्वर्द्द त्वमेव भूत भुवन स्वधा त्वमेव ब्रह्मशय ब्रह्ममय ब्रह्मादिस्त्वमेव ॥

द्यौरसि पृथिव्यसि पूषाऽसि मातरिश्वाऽसि धर्म्मोऽसि मघवाऽसि होता पोता हन्ता नेता मन्ता होम्यहोता पर स्परस्त्वं होम्यहोता त्वमेव ॥

आपाऽसि विश्ववाक् धात्रा परमेण धाम्ना त्वमेव दिग्भ्यः स्रुक् स्रुग्भाण्ड इज्योऽसि यष्टा त्वमसि समिद्धस्त्वं गतिर्गतिमताम सि मोक्षोऽधिधाताऽसि गुह्योऽसि सिद्धोऽसि धन्योऽसि योगोऽसि परमोऽसि यज्ञोऽसि सोमोऽसि यूपोऽसि दीक्षाऽसि दक्षि णाऽसि विश्वमसि ।

स्थविष्ठ स्थविर विश्वतुराषाट् हिरण्यगर्भ हिरण्यनाभ हिरण्यनारायण नारायणान्तर नृणामयन आदित्यवर्ण आ दित्य तेजो महापुरुष सुरोत्तम । आदिदेव पद्मभास पद्मेशय पद्माक्ष पद्मगर्भ हिरण्याग्र केशशुक्ल विश्वदेव विश्वतोमुख विश्वाक्ष श्विवसम्भव विश्वभुक् त्वमेव ॥

भूविक्रम भुवविक्रम स्वविक्रम क्रमावभ्रुक्रमाक्रम सुविभुः प्रभाकरशम्भुः स्वयम्भूश्च भूतादिः । भूतात्मन् शुश्रवुर्म्महा भूत विश्वभूत विश्वं त्वमेव विश्वगोप्ताऽसि विश्वसम्भव । पवित्रमसि होत्रमसि सत्यमसि तेजोऽसि सर्व्वमसि हविर्विश्वभुक् ऊर्द्ध कर्म्मन् अमृतेन्धन अमृतन्धम दिवस्पते ओतप्रोत विश्वस्पृक् विश्वपते घृताचिः अग्ने रोहिण सुरासुरगुरो महादेव नृदेवदेवस्तु त द्रुहिन अनन्तकर्म्मन वंश प्राग्वंश विश्वपात्त्वं त्वमेव विश्वं विभर्षि वरार्थिनो नस्त्रायस्वेति । १४१२०

इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे भविष्यपर्व्वणि वामने महापुरुषस्तवे ऊनषष्ट्यधिकद्विशतोऽध्यायः ॥ २५९ ॥

॥ वैशम्पायन उवाच ॥ नारायणस्तु भगवान् श्रुत्वैतत्परमं स्तवं । ब्रह्मज्ञेन द्विजेन्द्रेण कश्यपेन समीरितं ।

स्निग्धगम्भीरनिर्घोषं जीमूतघननिस्वनं । मनसा प्रीतियुक्तेन सिबुधानां महात्मनां ।

उवाच वचनं सम्यक् हृष्टपुष्टपदाक्षरं । अकाशात् शुश्रुवे शब्दो दर्शनं नोपलभ्यते ।

श्रीमान् प्रीतमना देवः प्रोवाच प्रभुरीश्वरः ।

॥ विष्णुरुवाच ॥ प्रीतोऽस्मि वः सुरश्रेष्ठाः सर्व्वेषामेव निश्चयात् । वरं वृणुत भद्रं वो वरदोऽस्मि सुरोत्तमाः । १४१२५

॥ कश्यप उवाच ॥ यदैव भगवान् प्रीतः सर्व्वेषाममरोत्तम । तदैव कृत्यकृत्याः स्मस्त्वं हि नः परमा गतिः ।

यदि प्रसन्नो भगवान् दातव्यश्च वरो यदि । वासवस्यानुजो भ्राता ज्ञातीनां नन्दिवर्द्धनः ।

अदित्यामेव वै श्रीमान् भगवानस्तु मे सुतः ।

॥ वैशम्पायन उवाच ॥ अदितिर्द्देवमाता च एतमेवार्थमुत्तमं । पुत्त्रार्थे वरदं प्राह भगवन्तं वरार्थिनी ।

याचे त्वां पुत्त्रकामा वै भवान् पुत्त्रो भवत्विति । १४१३०

॥ देवा ऊचुः ॥ निश्रेयसार्थं सर्व्वेषां देवानां हि महातपाः । भ्राता भर्त्ता च धाता च शरणं त्वं भवस्व नः ।